

Formació d'Entrenadors de Tennis de Taula

Programació específica: Mòdul 1, Introducció a la formació

Autor: Gérard Le Roy
Escola Catalana d'Entrenadors
Federació Catalana de Tennis de Taula
Consell Català de l'Esport

INTRODUCCIÓ

El que trobareu tot seguit no és un text per a debutants en tennis de taula, tampoc un assaig de vulgarització. És un recull dels coneixements i de les tècniques que constitueixen la base de la feina de cada dia d'un entrenador. El text va dirigit a les persones que estan preparant el diploma de Tècnic d'Esport Base en tennis de taula, diploma que, tal com el va definir l'Escola Catalana d'Entrenadors i el seu director de llavors, en Joan ARNAU, reunit a la Direcció General de l'Esport en el despatx del Senyor Francesc RICART I PIDELASERRA, ha de ser reconegut arreu a la Comunitat Europea com un diploma d'entrenador professional.

No hi trobareu res de la descripció de que és el tennis de taula, ni de la manera que s'ha de jugar. Les persones que preparen el diploma tenen un coneixement exhaustiu i una experiència ampla de la pràctica del tennis de taula, que són els prerequisits de la carrera.

És un condensat sota la forma d'un "memento" del curs que vaig donar dues vegades a la setmana a la sala municipal de Reina Elisenda, de setembre del 91 a juny del 92, i en caps de setmana al Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès, la mateixa temporada. Agraeixo aquí en Jordi DÒRIA i en Xavier ARANAZ que em van deixar els seus apunts, base d'aquest treball, que vaig haver només de completar.

Aquest document va néixer de la trobada entre un projecte personal i el desig per part de la Federació Catalana de Tennis de Taula, en la persona del seu president, en Jordi SERRA, amb el recolzament de la Direcció General de l'Esport, de produir un text en català que permeti als futurs entrenadors de preparar el diploma amb bones condicions de treball.

Aquí està. Espero i desitjo que faci molt de profit. Ha estat una feina llarga per mi, però també un plaer. Ha estat l'oportunitat de practicar unes quantes hores més el català, i res no em pagarà més que de poder llegir, d'ara endavant, el meu nom sota d'un text en la vostra llengua. D'aquí uns quants anys serà un record molt car. No havia tingut massa ocasions d'agrair a tothom per les hores inoblidables que la família i jo vam passar entre vosaltres. Gràcies per tot, i sobretot, gràcies per ésser qui sou.

Gérard Le Roy Abril de 1993